

[Jytte Andersen]

Som det fremgår af bemærkningerne og forslaget, var det et problem, der blev afdækket i forbindelse med behandlingen af forslaget om ligebehandling sidste år, hvor man fandt, at mellem 10.000 og 15.000 fædre godt nok havde ret til orlov efter ligebehandlingsloven, men ikke havde ret til at få dagpenge. Og så må man ærligt talt sige, at den ret til orlov ikke er så meget bevent, al den stund familierne jo skal have noget at leve for.

Så vi er meget enige og har selv været på vej med forslag, men kom vistnok et par dage for sent med at aflevere vores forslag. Men det er nu også underordnet, om det er SF's forslag, der nyder fremme, eller Socialdemokratiets forslag.

Hovedsagen er, at de familier – og det er altså 10.000-15.000 fædre – bør have ret til dagpenge, når de har ret til barselorlov.

Om det andet forslag, nr. L 52, skal jeg sige, at det har vi megen sympati for. Vi har i Socialdemokratiet selv haft et udvalgsarbejde i gang og lægger selv op til en forlængelse af barselorloven med 12 uger, men fordelt på en lidt anden måde end i SF's forslag, som jo kæder hele udvidelsen sammen med, at det skal være til faderen.

Vi har den opfattelse, at af vores 12 uger skal den ene halvdel være til faderen og den anden halvdel knyttes til moderen, og der skal ikke være nogen overførselsret.

Forslaget stiller også i udsigt, at familier, som får mere end ét barn ad gangen, skal have 54 ugers barselorlov efter fødslen.

Det har vi i og for sig megen sympati for, men også nogle betænkeligheder ved.

Betænkelighederne går på, at er man så lang tid væk fra arbejdsmarkedet, kan det være utrolig svært at komme ind på arbejdsmarkedet igen. Det gælder ikke mindst for unge kvinder, som sandsynligvis vil være dem, der tager den længste del af barselorloven.

Så ud fra nogle ligestillingspolitiske eller kvindopolitiske betragtninger vil jeg i hvert fald på Socialdemokratiets vegne være ganske bekymret, selv om der kan være megen sympati for en så lang barselorlov, når der kommer flere småbørn på én gang.

I bemærkningerne kommer SF også med nogle kommentarer til omsorgsdage. Vi er enige med forslagsstillerne, lige så vel som vi er enige i det, socialministeren sagde, at nu må vi

afvente det udvalgsarbejde, som efter vores opfattelse er godt i gang.

Men jeg vil godt forlods allerede nu sige, at vi vil lægge megen vægt på at få en ordening vedrørende omsorgsdage, der er solidarisk finansieret. Vi mener, det er utrolig vigtigt, at alle forbund og alle brancher prioriterer syge børn enten i deres overenskomster, eller hvis vi skal i gang med en eller anden form for lønsumspulje, der skal knyttes til og finansiere omsorgsdage.

Det er næsten ikke til at bære, at det kun er de kvindelige fagforbund, der skal bære byrderne af de fælles børn, som man må formode at også fædrene – i dagligdagen i hvert fald – er glade for.

Så en meget klar tilkendegivelse af, at det bør være solidariske finansieringsformer, man får fastlagt her i Folketinget eller aftalemæssigt. Vi ved jo ikke helt præcis, hvad der kommer ud af udvalgets arbejde, men vi har lov at gætte på det, og vi kan måske frygte, at det ikke bliver så entydige udmeldinger, der kommer fra udvalget. Men lad os nu se.

For vores vedkommende er det utrolig vigtigt, at der kommer noget i gang med hensyn til omsorgsdage. Det er det største problem. Som ministeren sagde, kan syge småbørn vælte en dagligdag, vælte et arbejdsliv. Vi må få sat spaden i jorden og måske starte med nogle få dage og så langsomt udvide ordningen til flere dage.

Ligesom socialministeren tilkendegav over for forslagsstillerne, afventer vi udvalgets arbejde, men vi har i øvrigt sympati for lovforslaget, og vi vil stille os meget positivt an under udvalgsarbejdet.

Karen Højte Jensen (KF):

Lad mig indledningsvis melde, at den konservative folketingsgruppe ikke kan tilslutte sig de to forslag fra SF. Der er ganske enkelt ikke basis for at forøge de offentlige udgifter.

En 12 ugers forlængelse af barselorloven er ganske bekostelig, og i øvrigt ville vi være tilbageholdende med en orlovsperiode, der på forhånd tillægges faderen.

Dermed være ikke sagt, at vi ikke også har bemærket, at den nugældende ordning, hvor forældrene selv kan vælge, hvem der skal have orloven i de sidste uger, ikke har fået så mange fædre, som det er ønskeligt, til at tage orlov. Men her drejer det sig jo i høj grad om en holdningsændring.